

Золотіна, А.В. Право громадян України на гідний рівень життя – проблеми реалізації [Текст] / А.В. Золотіна // Права людини як критерій морального виміру політики і державної влади: зб. тез доповідей за матеріалами міжвузівських студентських наукових читань, присвячених 57-й річниці прийняття Загальної декларації прав людини (8 грудня 2005 р.). – Суми: УАБС НБУ, 2006. – С. 41 – 43.

Виходячи із вищезазначеного, можна зробити висновки, що в Україні не досягнуто рівня поваги до споживчого попиту. На законодавчому рівні дана проблема мало врегульована, і частіше обговорюється на шпальтах газет.

Тому, щоб наша держава не перетворилася на відстійник генетично забруднених продуктів харчування, доцільна розробка спеціального законодавства, зокрема прийняття ЗУ “Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні та практичному використанні ГМО”, розробка вимог щодо маркування ГМ-продуктів, створення лабораторій з визначення генетичної продукції та сировини.

Література

1. Закон України “Про внесення змін до ЗУ “Про захист прав споживачів” від 10.01.2002 // Відомості ВРУ. – 2002. – № 17. – 120 с.

2. Закон України “Про внесення змін до ЗУ “Про якість та безпеку харчових продуктів та продовольчої сировини” від 24.10.2002 // Відомості ВРУ. – 2002. – № 48. – 359 с.

А.В. Золотіна

Українська академія банківської справи НБУ

ПРАВО ГРОМАДЯН УКРАЇНИ НА ГІДНИЙ РІВЕНЬ ЖИТТЯ – ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ

Сьогодні всі ми сподіваємось, що після закінчення ВУЗу на нас чекають безліч банків, підприємств, організацій. Ми вже плануємо заробляти достатньо коштів, щоб можна було задовольнити всі свої потреби, втілити свої мрії у життя. Але, на жаль, це буде далеко не в кожного з нас, і це факт. “Але як же ст. 48 Конституції України?” – зауважите Ви, згідно з якою кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім’ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло. Але я одразу ж запитаю у Вас, яким чином всього цього може досягнути людина?! Відповідь очевидна – працюючи.

Так, звісно, кожен має право на працю, згідно ст. 43 Конституції України і, крім того, хотілось би зауважити, що кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом, а також кожен має право на своєчасне одержання винагороди за працю, які в свою чергу захищаються законом. Але я не можу зрозуміти одного, про який достатній життєвий рівень для себе і своєї сім’ї можна говорити, якщо на сьогоднішній день мінімальна заробітна плата становить 332 грн., а мінімальний прожитковий мінімум встановлений на рівні 423 грн. Як можна достатньо харчуватися, якщо ціни в магазинах зростають з кожним днем, що це

має бути за одяг, якщо у найдешевшому магазині спідниця коштує не менш ніж 100 грн., а про ціни на житло взагалі немає чого й говорити.

Пропоную звернути увагу на те, що ж все-таки входить в цей необхідний для нас набір продуктів харчування та речей, які складають споживчий кошик. Якщо в Німеччині цей набір налічує 800 пунктів, куди входять не тільки продукти харчування, одяг та побутові прилади, а уряд цієї країни поцікавився і про духовне життя людей і навіть не забув про подорожі, то наш прожитковий мінімум пропонує, що людині достатньо 39 кг хліба в рік (це трохи більше 100 гр. в день), 7 кг свіжої риби, 8 кг свинини, 2 кг кролятини, 5 кг вершкового масла, 9 кг ковбаси (24 гр. у день). Але найжахливіше для справжнього українця, це лише 2 кг сала (5 гр. у день), проте у нашому розпорядженні 220 яєць. По підрахункам 6 ложок повинні використовуватися у родині 10 років, телевізор – теж 10 років, холодильник – 15, пральна машинка типу “Малютка” 14 років. А, як Вам норма у 15 хвилин місцевого телефонного зв’язку в місяць на одну особу? По цим нормам людині потрібно ходити до перукарні лише один раз у 4 місяці. Мінімальні ж потреби в одязі здатні поставити у глухий кут мабуть кожного європейця, які живуть на допомоги по безробіттю.

Національні економісти вважають, що жінці в Україні необхідно:

- одне зимове пальто на 8 років;
- одна спідниця на 5 років;
- одні чоботи на 5 років;
- п’ять пар нижньої білизни на 2 роки.

Ви тільки уявіть, на кого буде схожа жінка, виносивши цей одяг 5 чи 8 років?

Що ж стосується чоловіків, то їм, згідно з версією економістів, достатньо:

- однієї куртки на 4 роки;
- одного костюму на 5 років;
- однієї пари штанів на 4 роки;
- однієї пари черевик на 5 років;
- одні плавки на 10 років.

Урядовці вважають, що чоловіку все-таки потрібна краватка, але одна на 10 років. Не обійшли вони таку необхідну в побуті річ, як капці, але передбачають, що однієї пари вистачить на 3 роки.

До речі, в прожитковий мінімум включається щомісячний похід родини або в цирк, або в театр, або в кінотеатр. А ось якщо і в театр, і в цирк – то це вже виходить за межі дозволеного.

Прикро, дуже прикро. Але на цей мінімум живе більша частина населення нашої країни.

Особливо цинічно виглядає те, що в першу чергу це стосується соціально незахищених верств населення: пенсіонерів, інвалідів. На жаль не обійшли стороною цей список вчителі, лікарі, працівники культури та інші особи, без яких наше з Вами життя взагалі є неможливим. Тобто, тепер ми можемо сміливо сказати, що на 332 грн. ми ніколи не зможемо жити в достатку, достатньо харчуватися, вдягатися та ще й забезпечувати свою родину.

Що ж виходить? На жаль, положення ст. 48 Конституції України не відповідають дійсності. Жоден з тих, хто отримує мізерну зарплатню вже автоматично позбавляється гарантованого державою права.

Тепер мабуть кожному з Вас стало зрозумілим до чого я вела. Ви тільки поміркуйте, це ж величезна проблема, яка може торкнутися кожного з нас, тому треба вже зараз починати впроваджувати спеціальні програми, бо наше майбутнє у наших руках.

Безперечно, якщо розраховувати на те, що наш споживчий кошик можна переглянути на європейський лад, то звісно середнього прожиткового мінімуму не вистачить на ці потреби, тут потрібне поступове (але стабільне) щомісячне зростання доходів громадян України. А на це необхідні відповідні програми Уряду. Розрахунки повинні проводитись зовсім по-іншому, а не так, що спочатку визначається мінімальна зарплата і прожитковий мінімум, а потім вже розраховується, що ми можемо на ці кошти придбати, а необхідно спочатку розрахувати обсяг мінімальних потреб, максимально наближених до європейських, вже потім, виходячи з цього, встановлювати мінімальні доходи громадян у вигляді зарплат, трансфертів тощо. І нарешті, необхідно все-таки максимально приблизити рівень мінімальної заробітної плати до мінімального прожиткового мінімуму громадян нашої країни.

В.М. Маланчук

Українська академія банківської справи НБУ

ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ПАЦІЄНТІВ В УКРАЇНІ

Породілля 38 днів помирала на очах лікарів, а ті не могли поставити діагноз. Усе почалося з того, що через три дні після пологів породіллю з високою температурою виписали з лікарні. Звичайно, через кілька днів жінка знову потрапила на лікарняне ліжко, проте ніхто її лікувати не збирався. Коли нещасна померла, лікарі написали діагноз, що нібито вона померла через гонорею. Тільки пізніше було доведено, що смерть наступила через ненадання належної допомоги після пологів. Через халатність лікарів залишилися без матері п'ятирічний Артем та його маленька сестричка Віка. І ніхто за це відповідальності не поніс. А як же наша Конституція, де у ст.49 закріплено, що кожен має